

stærkt indtørrede i Sommerheden, ville de gaa ind som, og i Virkeligheden ogsaa være, Harpixer, medens de derimod kun som friske eller omhyggelig emballerede, som Cepaivabalsam, ville lade sig placere i den opførte Position. Hertil kommer end yderligere, at den selv samme Naturbalsam i Reglen kun om Sommeren vil lade sig skjønne for, hvad den er, medens den om Vinteren ganske vil have Karakteren af en Harpix.

Idet jeg fuldkommen billiger det vigtige i at gjøre raa Apothekervarer todfri, stiller derimod Forholdet sig noget anderledes for de sammensattes Bedkommende; thi at frigjøre disse er jo dog, som i Lovudvalsets Motiver antydet, begrundet paa en filantropisk Betragtning; men hvor uheldigt det er saaledes at lade Toldloven træde i formodede højere Interessers Tjeneste, maa Bøgbinderne beklende, som svare Told af Raamaterialerne til deres Arbejde, medens indbundne Bøger ikke indgaa som det Materiale de bestaa af, men frit. Dette Forhold har forøvrigt sin Modsætning i den, forunderligt nok endnu ikke til Ophævelse bestemte smaalige Luxus-told; der fremdeles figurerer for de sølle Skibspadder, Mørs og Bilst, af hvilke sidste, naar de indføres som Handelsvarer, man veed at undgaa Tolden ved at slaa Skindet af Dyrene og indføre Kjødet som todfrit.

Endvidere har Vindruer som Luxusartikel beholdt sit Højsæde i Frugtsorternes Rangklasse, og skal som fire Gange fornemmere end Appelsiner betale en firedobbel højere Afgift, hvortil turdstof nok kommer, at den har Rang og Sæde som særlig Position (Position 32). Hvor vanskeligt det er med Netfærdighedens Balancestang at bevæge sig hen ad Luxus-toldens Slapline, fremgaar noksom deraf, at henføjte Hænsamme, et superlativt Læskemidde-Raffinement, skal indgaa todfrit, som „andre henføjte Sager“ (Position 140), hvorimod det billige henføjte Nænsdyrskjød til Skibsbrug, der ikke, som fornaævnte er henføjt i smaa Glas, men i hermetisk lukkede store Bliddaaser, skal betale 8 β . Pundet (Position 139). Det er overhovedet en meget uheldig Bestemmelse, at hvad der betragtes som hermetisk henføjt, o: i tillokkede Bliddaaser, skal betale en Luxusafgift af 8 β , medens alt i Glas eller anden Emballage henføjt, det være sig hermetisk eller ei, som „andre henføjte Sager“ er ansat til Toldfrihed. Følgelig svarer Anchiovis og roget Lax i Blis 8 β . Pundet, i Glas eller anden Emballage 3 β , Sardinier i Blis 8 β , i Glas frit o: s. v. Netfærdigere turde det være, at sætte en lavere Faldstols for alle henføjte Sager, saavel som ogsaa røgede og saltede (Positionerne 139 og 140 samt Position 17) af f. Ex. 2 β , som falder sammen med den, som burde være den højeste for friske Frugter (Position 31). Frugterne indtage nemlig i Udvalget ikke mindre end hele 7 Positioner, hvoraf de 6 ere todførlige. Disse vilde det være en Lettelse at saa reduceret, hvilket just heller ikke synes at kunne frembyde store Vanskeligheder, da f. Ex. saa ubetydelige Artikler, som de allerede nævnte, Vindruer, ligesom ogsaa Hasselnødder og Valnødder udgjøre særlige Positioner, hvoraf sidstnævnte (Position 28) kun betaler 0,3 β . højere Told end Position 27.

I Udvalget findes en Gaade, som bør fjernes, og som jeg skal gjøre Forsøg paa at løse. Under Position 150 findes anført „Citronsyre, som Dranger, alle Slags, se „Frugter.““ Da Citronsyre ligesom Vinsyre er en fast Syre og af Toldopsynet ikke lader sig fjelne herfra, har det fornuftigvis været Meningen at betragte den som andre flydende eller faste Syrer, der ere todfri, og har jeg gjættet mig til, at man muligvis har tænkt paa Citronsalt, som man har ment billigvis burde svare samme Told som den Frugt, hvoraf den er presset. Under Position 13 er imidlertid anført flydende Frugtsaft, hvortil Citronsalt naturlig henhører; disse ere imidlertid bestemte til en usorholdsmæssig høj Told, lig Vin, og det synes derfor hensigtsmæssigt, om man ansatte de uøjærede, flydende Frugtsalter, inklusive Citronsalt, til samme Told som Frugten, eller i modsat Fald som „alle Slags Dranger“, hvortil Citroner ere henregnede, idet man stumpelthen efter Frugten tilføiede „og dens uøjærede Saft“.

Da det sandsynligt af finansielle Hensyn vil vise sig nødvendigt, at flere Positioner foreløbigt beholdes som todførlige, der principielt som Raamaterialer og som Fødemidler burde være fri, saa turde det maasse være mig tilladt her at angive en Fremgangsmaade, hvorved disse efterhaanden lode sig fjerne uden at uleilige den lovgivende Magt. Naar nemlig disse opstilles i en Liste, saaledes, at den, der gav den mindste Indtægt, stod først og saa fremdeles, saa led det sig i Loven bestemme ved at ansætte en Maximalindtægt af Tolden, at, naar denne ved et Aars Indtægt viste sig at have overskredet den fastsatte Sum, da bortfaldt Tolden for Fremtiden af saamange af disse Artikler, som efter den opførte Indtægt for disse udgjorde 0,75 Del af Overskuddet, o: s. fr.

Sluttelig skal jeg tillade mig den Bemærkning, at der i Loven tillige savnes en Bestemmelse om, at enhver erlagt Told og Afgift godtgjøres ved Udsørsel, forsaavidt Afgiftens Erlægelse lader sig konstatere, saavel som en Bestemmelse, der forhindrer Toldbestyrelsen i ved Magt-